

List od Preláta (april 2009)

V tomto liste nám prelát Opus Dei pripomína zmysel Pánovej smrti a jeho zmŕtvychvstania aj slovami Svätého Otca Benedikta XVI. : "Všetci máme svoj život formovať podľa tejto pravej múdrosti: nežiť sami pre seba, ale žiť vo viere v toho Boha, o ktorom všetci môžeme povedať: "Miloval ma a seba samého dal za mňa."

20.04.2009

Moji milovaní! Nech Ježiš ochraňuje
moje dcéry a mojich synov!

Na budúcu nedeľu, kedy si
pripomíname slávnostný príchod
Ježiša Krista do Jeruzalema, začína
Veľký týždeň, ktorý vyvrcholí vo
veľkonočnom trojdní Utrpenia, Smrti
a Zmŕtvychvstania nášho Pána.
Obeta nášho Spasiteľa, ktorá sa
sprítomňuje pri každom slávení
svätej omše, sa nám ukazuje v jase
slávnostných liturgických slávností
Zeleného štvrtka a Veľkého piatka a
vo Veľkonočnej vigílii. Pripravujme
sa už teraz s väčšou intenzitou na
tieto okamihy, v ktoré nám Pán
ponúka svoju milosť v hojnosti.
Musíme sprevádzať Pána veľmi
zblízka.

Na začiatku Veľkého týždňa myslime
na to, ako píše svätý Josemaría, že
*všetko, čo nám v týchto dňoch
pripomínajú najrôznejšie prejavy
zbožnosti poukazuje na to, že na konci*

utrpenia stojí vzkriesenie, ktoré je, ako píše svätý Pavol, základom našej viery (por. 1 Kor 15, 14). Túto cestu by sme však nemali prejsť príliš unáhlene, nezabudnime na veľmi jednoduchú pravdu – nebudeme môcť mať účasť na Pánovom vzkriesení, ak sa nespojíme s jeho utrpením a smrťou (por. Rim 8, 17). Aby sme mohli na konci Veľkého týždňa sprevádzať Krista do jeho slávy, musíme najprv pochopiť jeho obetu a cítiť sa jedno s ním – ktorý visí mŕtvy na Kalvárii[1]. S akou snahou, s akou horlivosťou si sa pripravoval počas týchto piatich týždňov Pôstu? Ešte nám zostáva niekoľko dní, aby sme zintenzívnili naše úsilie, aby sme sa snažili o nápravu, ak je to potrebné!

Učenie svätého Pavla je veľmi jasné; pozývam vás, aby ste nad ním meditovali a aby ste ho uskutočnili s obnoveným úsilím. V tomto roku venovanému Apoštolovi národov prosme o jeho príhovor, aby sme my,

všetci kresťania, nasledujúc jeho príklad boli presvedčení, že na to, aby sme sa stotožnili s Kristom, čo je našou najväčšou túžbou, niet inej cesty ako sprevádzať ho na jeho ceste na Kalváriu. Spomíname to každý deň, keď sa modlíme záverečnú modlitbu Anjel Pána: *per passionem eius et crucem, ad resurrectionis gloriam perducamur* — aby nás jeho umučenie a kríž priviedli k slávnemu vzkrieseniu; že, ak ho budeme napodobňovať v jeho veľkodušnom odovzdaní sa, ktoré nám pripomína Veľký týždeň, budeme mať tiež účasť na sláve jeho Zmŕtvychvstania.

Benedikt XVI. v jednom zo svojich príhovorov počas roka svätého Pavla vysvetľoval, že Šavol, **zatiaľ čo na začiatku bol prenasledovateľom a proti kresťanom používal násilie, od okamihu svojho obrátenia na ceste do Damasku prešiel na stranu ukrižovaného Krista, ktorý sa stal pre neho zmyslom života a**

dôvodom jeho ohlasovania. Jeho život bol úplne oddaný dušiam (por. 2 Kor 12, 15), rozhodne nebol pokojný, ani ušetrený od rôznych nástrah a ťažkostí. Pri svojom stretnutí s Ježišom si Pavol uvedomil centrálny význam kríža. Pochopil, že Ježiš *zomrel a vstal z mŕtvych za všetkých* i za neho samého. Obe tieto veci boli dôležité: univerzálnosť – Ježiš skutočne zomrel za všetkých -, i subjektívnosť – zomrel takisto aj za mňa. Na kríži sa teda ukázala Božia slobodne sa darujúca a milosrdná láska[2].

Zamyslime sa nad týmito slovami teraz, keď začíname Veľký týždeň, pretože nám ukazujú posledný dôvod Kristovej obety. *Je to láska, ktorá priviedla Ježiša na Golgotu. Aj teraz, keď už visí na kríži —vysvetľuje náš Otec—, každé gesto, každé slovo je výrazom lásky, trpezlivej, silnej lásky*[3]. Preniknime do tejto

skutočnosti, že sa druhá osoba Najsvätejšej Trojice stala človekom bez toho, aby prestala byť Bohom, aby slobodne na seba vzala ťarchu všetkých spáchaných hriechov a všetkých hriechov, ktoré budú spáchané počas nasledujúcich storočí, ponúkajúc za nás Stvoriteľovi zadosťučinenie nesmiernej hodnoty. Pretože *Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život. Lebo Boh neposlal Syna na svet, aby svet odsúdil, ale aby sa skrze neho svet spasil*^[4].

Koľko vďaky musíme vzdávať nášmu Pánovi za jeho nesmiernu lásku, ktorú nám prejavil a neustále prejavuje! Akú vďaku musíme prejať taktiež Panne Márii, jeho Matke, ktorá spolupracovala svojím *fiat* najeho vykupiteľskom pláne! Nezabúdajme však, že *na lásku sa odpovedá láskou*. Naša láska, i keby bola veľká, nie je ničím v porovnaní s

nekonečnou Božou láskou. To je isté, ale Pán sa uspokojí s týmto *málom*, ak mu ho ponúkneme *z celého srdca*; o ostatné sa postará On; *lebo Božia láska je rozliata v našich srdciach skrze Ducha Svätého, ktorého sme dostali*[5].

Rozhodnime sa teda počas Veľkého týždňa dať opäť s úplnou veľkodušnosťou naše bytie a náš život do Božích rúk. Objavíme tak s väčšou hĺbkou zmysel obnovenia krstných sľubov počas Veľkonočnej vigílie. Väčšina z nás sa začlenila ku Kristovi a Cirkvi, keď sme ešte boli malí, pretože naši rodičia v našom mene prosili o vodu krstu. Teraz nám liturgia ponúka príležitosť potvrdiť tento prijatý záväzok; čiňme tak s vďačnosťou a radosťou, vedomí si nesmierneho daru od Boha a s túžbou spolupracovať s Kristom na spáse všetkých duší. Keď vidíme svet na mape, alebo keď čítame alebo počúvame správy v médiách, túžime

po tom, aby sa dostal Kristus ku všetkým dušiam?

Svätý Pavol sa vzdal vlastného života, úplne sa obetujúc pre službu zmierenia, pre kríž, ktorý je spásou pre všetkých. A toto — vyzýva nás pápež— musíme dokázať urobiť aj my: musíme nájsť našu silu práve v pokore lásky a našu múdrosť v slabosti zrieknutia sa, aby sme tak vstúpili do Božej sily. Všetci máme svoj život formovať podľa tejto pravej múdrosti: nežiť sami pre seba, ale žiť vo viere v toho Boha, o ktorom všetci môžeme povedať: “Miloval ma a seba samého dal za mňa.”[6].

Šírne túto istotu medzi všetkými, ktorých stretávame, i keď —z ľudského pohľadu— sú okolnosti ťažké, ako napríklad súčasná situácia súvisiaca s ekonomickou krízou, ktorá mnohoroako ovplyvňuje svet, rozličné vrstvy spoločnosti.

Využívajte všetky čestné ľudské prostriedky, ktoré máte k dispozícii, aby ste prekonalí ťažkosti a aby ste pomohli ostatným ľuďom, objavujte Božiu Prozreteľnosť vo všetkom, čo sa deje vôkol vás.

Pýtajme sa: Ako reagujem na to, čo sa mi nepáči alebo čo mi je protivenstvom? Bojujem o to, aby som jednal s čistotou úmyslu a snažím sa pozdvihnúť každý problém na nadprirodzenú úroveň? Po okamihu váhania —ktorý je pochopiteľný, pretože sme ľudia— odpovedajme hneď a rozhodne: *Želáš si to, Pane? ... Aj ja si to želám!*[7].

Nezabúdajme však na to, že po Kríži nasleduje Zmŕtvychvstanie a slávne Nanebovstúpenie. Pán nás pozýva, aby sme ho sprevádzali v jeho triumfe, ku ktorému vedie cesta cez umŕtvovanie. Kristova smrť na Kalvárii nebola posledným slovom, posledné slovo sa nám prejavuje

oslávením jeho tela a duše v sláve Boha Otca[8]. Učí to svätý Pavol veriacich v Korinte, keď im píše:*Ale ak nebol Kristus vzkriesený, potom je márne naše hlásanie a márna je aj vaša viera (...), ešte stále ste vo svojich hriechoch*[9]. S touto istotou, ktorú my kresťania máme mať stále, píše svätý Augustín: «Nie je veľkou vecou veriť, že Kristus zomrel. To veria i pohania, Židia a všetci bezbožní. Všetci veria, že Kristus zomrel. Viera kresťanov spočíva v Kristovom Zmŕtvychvstaní. Viera, že Kristus z mŕtvych vstal, je pre nás niečím veľkým»[10].

Pánova smrť — vysvetľuje Benedikt XVI.—**ukazuje nesmiernu lásku, ktorou nás miloval až po obetovanie seba samého za nás. Ale iba jeho vzkriesenie je „bezpečným dôkazom“, istotou, že to, čo tvrdí, je pravda, ktorá platí aj pre nás a po všetky časy (...). Dôležité je znovu zdôrazniť túto**

základnú pravdu našej viery, ktorej historická pravdivosť je obšírne zdokumentovaná, i keď ani dnes rovnako ako v minulosti nechýbajú ľudia, ktorí ju rôznym spôsobom spochybňujú či dokonca negujú. Ochabnutie viery v Ježišovo vzkriesenie oslabuje svedectvo veriacich[11].

Kristovo ľudské utrpenie a smrť získavajú svoj pravý zmysel v spojení s vierou v Syna Božieho. Chcel by som vám pripomenúť tieto slová nášho Otca: *Majte túto nadprirodzenú vieru, buďte si vedomí, že pohneme horami, vzkriesime mŕtvych, že dáme dar reči tým, čo nevedia hovoriť... A chromí budú konať veľké skutky! Byť si tohto vedomí a veriť v to, byť si istí Pánom v každom konkrétnom okamihu, nie je fatalizmus: znamená to veriť v zmŕtvychvstalého Krista, bez ktorého Zmŕtvychvstania inanis est et fides vestra (1 Kor 15, 14), je naša viera márna[12]. Pretože*

teológia Kríža nie je teóriou; je to skutočnosť kresťanského života (...). Kresťanstvo nie je pohodlnou cestou; naopak, je to náročný výstup na vrch, ktorý však sprevádza Kristovo svetlo a veľká nádej, ktorá z neho vychádza (...). Iba ak takto prežijeme utrpenie, spoznáme život v jeho hĺbke, v jeho kráse, vo veľkej nádeji, pochádzajúcej z ukrižovaného a zmŕtvychvstalého Krista[13].

Preto veriaci dobrovoľne spojení s Ježišom Kristom v jeho veľkonočnom tajomstve, majú účasť na Kristovej misii a spolupracujú s ním na završení —taktiež v materiálnom svete—Pánovho úplného víťazstva nad diablom, hriechom a smrťou. *Toto bola veľká kresťanská revolúcia: premeniť bolesť na plodné utrpenie; urobiť zo zla dobro. Tým sme odňali diablu mocnú zbraň... a dobývame ňou večnosť[14].*

Ak bude svetlo tohto učenia
prítomné v každom z našich dní,
bude pre náš ľahšie prežiť Veľkú noc
v intímnom spojení s Pánom.
Zhmotnime v našej každodennej
odpovedi radu, ktorú nám dal svätý
Josemaría pri jednej príležitosti, keď
sa ho pýtali, ako pristupovať k
Ježišovi počas Veľkého týždňa: *Čítaj o
Pánovom utrpení, a medituj nad ním,
predstav si, že si tam prítomný. Mysli
na to —a dokážeš to perfektne,
pretože nás k tomu vyzýva svätý
Pavol— že sa to deje teraz, nie pred
dvetisíc rokmi: Iesus Christus heri et
hodie, ipse et in sæcula (Hebr 13, 8).
Ježiš Kristus je ten istý včera i dnes a
naveky. Môžeš sa zamiešať medzi
učeníkmi, medzi Pánových priateľmi
alebo dokonca medzi jeho nepriateľmi
a pozoruj, čo sa bude diať. Reaguj
rozumom a srdcom, ako by si
reagoval, keby si videl, ako s ním
zaobchádzajú. A prežiješ tak Veľký
týždeň veľmi dobre^[15]. Dovoľujem si
dodať: nech je tvojím predsavzatím*

nenechať ho samým; aby si to mohol uskutočniť, utiekaj sa k Márii.

Na konci marca som bol na pozvanie tamojšieho diecézneho biskupa v Bilbau. Mal som tam prednášku na kongrese o katolíkoch a verejnom živote. Využil som túto príležitosť, aby som navštívil Pamplonu a Saragozu. V tomto poslednom meste som sa modlil pred Pannou Máriou del Pilar, bol to príhovor spojený s prvými okamihmi evanjelizácie v Španielsku. Spomínajúc na dlhé chvíle modlitby svätého Josemaríu v bazilike v Saragoze som sa modlil s vami všetkými k našej Panej za pápeža a jeho úmysly, za Cirkev na celom svete a za túto *časť* Cirkvi, ktorou je Dielo.

Prosme Pána i naďalej, zjednotení v modlitbe. Nasledujúce týždne nám ponúkajú veľa príležitostí. 16. apríla sú narodeniny svätého Otca, 19. apríla je štvrté výročie jeho zvolenia

na Petrov Stolec: sú to dva dni, v ktoré by sme sa mali obzvlášť spojiť s jeho osobou a jeho úmyslami. 20. apríla uplynie pätnásť rokov od môjho menovania za Preláta Opus Dei; modlite sa za mňa, pretože to potrebujem. 23. apríla si pripomenieme výročie birmovky a prvého svätého prijímania nášho Otca. Na konci mesiaca, 29. apríla, slávime liturgickú spomienku svätej Kataríny zo Sieny, ktorá milovala Cirkev a bránila pápeža. Je patrónkou Diela v apoštoláte verejnej mienky. Myšlienka, koľko modlitieb vystúpi k nebu zo zeme pri týchto príležitostiach, ma naplňa radosťou.

S láskou vás žehná

váš Otec

+ Javier

Rím, 1. apríla 2009

[1] Svätý Josemaría, *Jít s Kristem*, č. 95

[2] Benedikt XVI., Príhovor pri generálnej audiencii, 29.10.2008

[3] Svätý Josemaría, *Krížová cesta*, XI. zastavenie

[4] *Jn* 3, 16-17

[5] *Rim* 5, 5

[6] Benedikt XVI., Príhovor pri generálnej audiencii, 29.10.2008

[7] Svätý Josemaría, *Cesta*, č. 762

[8] *Por. Flp* 2, 5-11

[9] *1 Kor* 15, 14.17

[10] Svätý Augustín, *Výklady žalmov*, 120, 6 (CCL 40, 1791)

[11] Benedikt XVI., Príhovor pri generálnej audiencii, 26.3.2008

[12] Svätý Josemaría, Poznámky z meditácie, 30.3.1964

[13] Benedikt XVI., Príhovor pri generálnej audiencii, 5.11.2008

[14] Svätý Josemaría, *Brázda*, č. 887

[15] Svätý Josemaría, Poznámky zo stretnutia, 16.4.1973

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/list-od-
prelata-april-2009/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/list-od-prelata-april-2009/) (09.08.2025)